

Балада

Од свих си девојка била тиша,
збуњена, сама, неприметна, бледа.

Еј, зашто ниси бар порасла виша,
бар виша за пола педља?

Једне је ноћи ударала киша
тако крвнички ко чувари реда.

Еј, зашто ниси бар порасла виша,
бар виша за пола педља.

Јер када су те у свитања седа
обешену нашли о дрво крај врата,
између босих ногу и блата
било је размака само – пола педља.